

DZIENNIK PRAW

PAŃSTWA POLSKIEGO.

WARSZAWA

№ 11.

4 lutego 1919

Treść: 127. Dekret o organizacji państwowych urzędów pośrednictwa pracy i opieki nad wychodźcami	93
128. Dekret w przedmiocie poboru jednorazowej państwowej daniny od nieruchomości i majątku w kapitale	95
129. Dekret o skarbie narodowym, powstałym z ofiar prywatnych	99
130. Dekret w sprawie uregulowania produkcji spirytusu	99

127

DEKRET

o organizacji państwowych urzędów pośrednictwa pracy i opieki nad wychodźcami.

Na wniosek Rady Ministrów stanowią:

Art. 1. W celu ułatwienia wyszukiwania pracy oraz w celu opieki nad wychodźcami polskimi tworzą się państwowe urzędy pośrednictwa pracy i opieki nad wychodźcami, które podlegają Ministerstwu Pracy i Opieki Społecznej. Urzędy te powstać mają zależnie od decyzji Ministra Pracy i Opieki Społecznej w miastach powiatowych, punktach pogranicznych oraz tych miejscowościach, w których okaże się to szczególnie pożądanem.

Art. 2. Do zadań urzędów należy:

- 1) pośrednictwo pracy dla wszelkich kategorii pracowników, poszukujących zarobków tak wewnątrz kraju jak zagranicą;
- 2) porada przy wyborze lub zmianie zawodu;
- 3) udzielanie informacji o krajowych i zagranicznych stosunkach zarobkowych, dostarczanie wychodźcom wiadomości, potrzebnych do strzeżenia się przed błędami i wyzyskiem podczas podróży

i na miejscu pobytu zagranicą, kontrola treści umów, zawieranych z pracownikami sezonowymi (zwłaszcza z większymi grupami robotników) przez przedsiębiorców zagranicznych, pośredniczenie w udzielaniu zaliczek na podróż, pomoc przy wymianie pieniędzy;

- 4) popieranie reemigracji, ochrona wychodźców i reemigrantów w granicach kraju;
- 5) zbieranie i zestawianie dat statystycznych, dotyczących rynków pracy, ruchu wychodźczego i przychodźczego oraz reemigracji;
- 6) inne czynności, które określają ustawy o publicznym pośrednictwie pracy i ustawa emigracyjna.

Art. 3. Wszystkie świadczenia w zakresie pośrednictwa pracy, dokonywane przez urzędy, są dla poszukujących pracy i wychodźców bezpłatne; od pracodawców może być pobierana za pośrednictwo opłata według taksy, ustalonej przez Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej.

Art. 4. Utworzona przy Ministerstwie Pracy i Opieki Społecznej Rada pracy wyłoni, jako ciało doradcze, osobną komisję, w skład której wejdą przedstawiciele innych ministerstw, reprezentanci zawodowych związków robotniczych i społecznych instytucji rolniczych i przemysłowych oraz zaproszeni do udziału w niej ludzie nauki i eksperci. Komisji przedkładane będą do zaopiniowania projekty ustaw i ważniejszych zarządzeń administracyjnych, dotyczących pośrednictwa pracy, wychodźstwa, reemigracji i emigracji.

Skład komisji ustala na wniosek Rady pracy Minister Pracy i Opieki Społecznej, który zwołuje jej posiedzenia i sam lub w osobie swego zastępcy na posiedzeniach tych przewodniczy.

Art. 5. Przy każdym państwowym urzędzie pośrednictwa pracy i opieki nad wychodźcami (z wyjątkiem urzędów pogranicznych) winna istnieć komisja przy urzędzie pracy, która wnioski swe oraz opinie co do działalności urzędu będzie komunikowała Ministerstwu Pracy i Opieki Społecznej; powołę członków komisji muszą tworzyć przedstawiciele pracowników.

Art. 6. W celu popierania działalności państwowej na polu pośrednictwa pracy i opieki nad poszukującymi pracy powstać mogą przy ciałach samorządnych miejskich i wiejskich komitety, wybierane przez ich rady i złożone z 3 członków i tyluż zastępców; do zadań komitetów tych należy:

- 1) ułatwienie miejscowej ludności styczności z państwowymi urzędami pośrednictwa pracy i opieki nad wychodźcami;
- 2) rozszerzanie wśród ludności przeznaczonych do tego celu periodycznych biuletynów informacyjnych i innych wydawnictw i obwieszczeń Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej;
- 3) informowanie państwowych urzędów pośrednictwa pracy i opieki nad wychodźcami o otwierających się w danej gminie sposobnościach zarobkowania oraz o przejawach ruchu wychodźczego i poszczególnych tego ruchu przyczynach, do czego służyć będą umyślne kwestionariusze, wypełniane i odsyłane w pewnych regularnych odstępach czasu;
- 4) zawiadamianie władz o wszelkiego rodzaju nadużyciach, popełnianych na wychodźcach;
- 5) popieranie państwowej akcji reemigracyjnej.

Art. 7. Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej na podstawie niniejszej ustawy ułoży i wyda w porozumieniu z Ministerstwem Spraw Wewnętrznych, Ministerstwem Rolnictwa i Dóbr Państwowych i Ministerstwem Przemysłu i Handlu osobny statut, normujący we wszystkich szczegółach organizację i sposób działalności państwowych urzędów pośrednictwa pracy i opieki nad poszukującymi pracy, jak również Rady pracy Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej, komisji przy urzędach pracy i komitetów przy ciałach samorządnych.

Dan w Warszawie, dnia 27 stycznia 1919 r.

Naczelnik Państwa:

J. Piłsudski

Prezydent Ministrów:

I. J. Paderewski

Minister Pracy i Opieki Społecznej.

Jerzy Iwanowski

128.

DEKRET

w przedmiocie poboru jednorazowej państwowej daniny od nieruchomości i majątku w kapitale.

Na wniosek Rady Ministrów postanawiam co następuje:

Art. 1. Tytułem zaliczki na ogólną państwową daninę od majątku pobierze się od następujących przedmiotów majątkowych, znajdujących się na obszarze ziem polskich byłego zaboru rosyjskiego, jednorazową państwową daninę:

- a) od nieruchomości w miastach i miasteczkach podług przybliżonej czystej wartości;
- b) od gruntów, podlegających państwowemu podatkowi gruntowemu tudzież od nieskarbowych gruntów leśnych, wolnych od podatku gruntowego, podług obszaru i urodzajności;
- c) od majątków w kapitale podług ich czystej wartości, a to wedle niżej podanych zasad.

Art. 2. Celem wymiaru daniny od nieruchomości w miastach i miasteczkach należy przybliżoną czystą wartość ustalić w drodze oszacowania przy pomocy dat, zawartych bądź to w aktach wymiaru podatku od nieruchomości w miastach, bądź też w aktach wymiaru podatku majątkowego.

Jeśli w tej drodze nie da się uzyskać wystarczających danych, należy przybliżoną wartość ustalić na podstawie innych rozporządzalnych dat, a w razie potrzeby wezwać płatnika do dostarczenia potrzebnych danych. Wezwaniu temu jest płatnik obowiązany zadośćuczynić.

Art. 3. Od daniny są wolne nieruchomości w miastach i miasteczkach, służące wyłącznie celom dobroczynnym albo przeznaczone na bez-